

købing Beviset for. Maa jeg saa blot til Slutning sige, at naar jeg har ønsket, at denne Sag kunde komme til en Afslutning, da den er dreven saa vidt, at den er kommen i Fællesudvalg, har det været, fordi jeg tror ikke, at denne Sags Løsning vil nærme sig mere, naar den nu, efter at det er kommet saa vidt, bliver dreven ud i Agitationen. Jeg tror ikke, at dette vil bidrage til, at vi komme nærmere til Maalet, det vil tværtimod maaske fjerne os derfra. Man har fra alle Sider været enig om, at det, man vilde her, var et Forsøg, og om dette Forsøg vil jeg sige, at selv om man skulde have nøjedes med at blive staaende ved de 3 Millioner Kr. aarlig, vilde jeg for mit Vedkommende til Trods for, at dette ikke vilde have været en ideal Løsning for mig, være gaaet med dertil.

Ordføreren (N. Pedersen): Maa jeg over for det ærede Medlem, som nu udtalte, at det ikke nogen Sinde havde været hans og hans Partifællers Mening, at de vilde være med til eller stemme for et Forslag, hvorved den fattige Landarbejder, som han udtrykte sig, skulde betale 600 Kr., bemærke, at jeg heller ikke tror, at der fra det ærede Medlem for Ringkøbings Side fremkom noget om, at dette var de Herrers Mening (Afbrydelse), og hverken jeg eller mine Kolleger i Udvalget have fremsat nogen saadan Sigtelse imod dem, thi jeg kender ikke deres Stilling dertil. Men jeg vil dog samtidig gøre opmærksom paa, at det eneste Medlem af de Herrers Meningsfæller, der var i Underudvalget, har stillet et Forslag i Underudvalget — det er det, som er omtalt her i Betænkningen. Derom er der ikke nogen Tvivl, og det vide de Herrer sikkert ogsaa nok. De kunne naturligvis fralægge sig Medansvaret for dette Forslag, som ogsaa det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde over for det ærede Medlem for Silkeborg (Byriell-Jensen), idet han konstaterede, at han ikke var enig med sin Partifælle, men at dette Forslag ikke stammer fra nogen anden end de ærede Medlemmers Partifælle, ville de jo ikke kunne fralægge sig, og som jeg før sagde, er det min fulde Overbevisning, at er der noget, der har skadet Forhandlingerne i Udvalget, er det netop dette Forslag, som fremkom paa en meget ubetimelig Tid og paa en højst uheldig Maade.

P. Christensen: Ja, det er kun nogle korte Bemærkninger i Anledning af de

Udtalelser, som vi nu have hørt fra det ærede Medlem for Silkeborg (Byriell-Jensen) og det ærede Medlem for Give (N. Chr. Jensen), jeg ønsker at fremsætte. De kunne dog jo vist næppe være uvidende om, at der fremkom i Underudvalget Forslag fra det Medlem, de fra deres egen Side havde valgt ind i Underudvalget, og at Forslaget gik ud paa, at Arbejderne skulde yde 600 Kr. Det antager jeg næppe, de Herrer ere uvidende om. At de ikke tidligere have taget Afstand derfra, berettiger os da til at tro, at de have været enige med det Medlem, som de have sat ind i Udvalget. At de nu tage Afstand fra deres egen Partifælle og slutte sig til os, have vi kun Glæde og Fornøjelse af. — Jeg ønsker til Slutning at slaa fast som Resultatet af disse Forhandlinger, at de Forslag, der have været fremme i Fællesudvalget, begge have været stillede fra Folketingets Side, og at ikke et eneste Forslag til Overenskomst har været stillet fra Landstingets Side. Dette ønsker jeg at slaa fast, for at ikke noget Medlem skal være i Tvivl om, at Landstinget bærer Skylden i denne Sag, ligesom det ærede Medlem for Lyngby (Colding) i Gaar fastslog, at det bar Skylden for, at Skoleloven ikke bliver gennemført. Ja, maaske ogsaa den højtærede Minister har en lille Del af Skylden, det er muligt. Den foregaaende ærede Taler beklagede Ministerskiftet, der fandt Sted i Fjor. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at han og hans Meningsfæller i sin Tid have sat den nuværende Landbrugsminister ind i Kommissionen, og jeg antager, at naar de gjorde det, gjorde de det, fordi de ansaa ham for bedst egnet dertil.

N. Chr. Jensen: Maa jeg blot gøre en kort, personlig Bemærkning til den sidste ærede Taler. Naar han sagde, at jeg og mine Meningsfæller have været med til at sætte den nuværende Landbrugsminister ind i Landbokommissionen, kan det da ikke gælde mig personlig, da jeg den Gang ikke havde Sæde i Rigsdagen. Men for øvrigt kommer jeg ikke derfor til at gøre nogen Indrømmelse med Hensyn til Forholdet mellem den tidligere Landbrugsministers og den nuværendes Stilling til denne Sag. Hvad det angaar, at der i Underudvalget skulde have været stillet Forslag af en af mine Meningsfæller om de 600 Kr., skal jeg ikke kunne sige noget derom, men i hvert Fald er det faktisk, at der ikke har været stillet noget Forslag i Fællesudvalget, hvorover der har været foretaget nogen Af-